

ԱՐԴԻԵՍՏԻ ԷՋԵՐ

Այս բնահնանուր ափտղոսին տակ, պիտի հրատակենք Անահինայի մէջ շարք մը յօդուածներ, թարգմանական կամ ինքնազիքի, Գիշարուառուատի մեծ շրջաններուն եւ մեծ զորձերուն վրայ: Այդ յօդուածները պիտի ըլլան յաճախ ամրոցչական ուսումնասիրութիւնները դպրոցի մը, շրջանի մը կամ արուեստագիտի մը վրայ, մերթ լիկ վերլուծումը զործի մը՝ ինքնի մէջ նկատուած: Յօդուածներուն պիտի ընկերանան արուեստի հրաշակիրտներու լուսաւորկանի կամ փորադրանկարներ: Այս բաժինը, որ Անահինայի ծրագին վլխաւոր կէտերէն մէկը կը կազմէ եւ զոր շատ անրաւական կերպով իրագործեցինք մինչեւ ցարք, այսուենաւեւ շարունակարար իր տեղը պիտի ունենայ այս թէրթին մէջ:

Մեր նպաստակը պիտի ըլլայ, ոչ թէ հրապուրիչ նկարներու, արաբքին փայլովը մեր ընթերցողներուն գրացնել, այլ նպաստուի մեր մեր միջոցներուն ներքածին յափ՝ մեր հասարակութեան գեղարուեստական ճաշակին զարդացմանը: Գեղեցկապիտօնական զասերու շարք մը պիտի ըլլայ ասիկա: Եւ մարդկային արուեստին ամենէն մաքուր, ամենէն վեճ, ամենէն յաւերքական արտայայտութիւններն են որ պիտի ծանօթացնենք մեր ընթերցողներուն, համոզուած ըլլալով որ ներկեցկութեան տարածումը ժողովրդի մը հոգիկան զասիրաբութեան ամենէն հզօր աստարներէն մին կը կազմէ:

Կը սկսինք Յունական արուեստին: — Այ, շարքին մէջ, ժամանակագրական կանոնաւոր թիւն մը պիտի շնչենք: քեզարուեստի պատմութիւն մը չէ որ կը փորձենք, քարերու մէջէն՝ Արուեստին կրած յաջորդական ձեւափոխութիւնները չէ որ պիտի բացարհնք: Ասի իսաւոր գործ մըն է, եւ ուրիշ զործ մըն է: զոր կը մազթենք որ մենէ մէկը առանձին հաստիք մը մէջ կատարէք: Հոս պիտի հրատակենք ո՛ւ եւ է ժամանակի եւ ո՛ւ եւ է երկրի զրւուի զործոցներու վերաբացրութիւններ, զազափար մը տալու համար մարդկային թրուեստին գերագույն արտագրութեանցը մասին՝ մեր ընթերցողներէն անհնց որ նրապական թանգարաններն այցելելու առիթ չեն ունեցած: Այդ

գործերը երբեմն պիտի առնենք արեւելեան ու երբեմն արեւմտեան, մերթ հին, մերթ միջնագրեան եւ մերթ արդի արուեստին: Յօդաւածները որ պիտի շրջանակին այդ նկարները, պիտի օդնեն մեր ընթերցողներուն ըմբռոնի այդ գործերուն նկրքին արժէքն ու նշանակութիւնը, ճանչնալ պայմաններն ու միջավայրը որոնց մէջ արտադրուած են անոնք եւ գիտակցարար ճաշակի անոնցմէ իւրաքանչիւրին ուրոյն գեղեցիութիւնը:

Ցոյներէն կը սկսինք: որովհետեւ միշտ անոնցմէ պէտք է սկսիլ՝ երբ մարդ գեղարուեստով կը զբաղի, որովհետեւ Յոյները այն ցեղը եղան որ բնութենէն յետոյ ամենէն աւելի կեանք ու գեղեցկութիւն տակեցեց: իրենց արուեստը մարդկային հոգիին ամենէն պայծառ ու ամենէն անթերի արտայայտութիւնն է եւ զած: հինաւուրց Ասիային նորհրտագոր ու կրշաւոր արուեստին ու նոր ֆամանակներու բանաւոփոթ ու տենդաղալար կամ նըրբամոլ ու ծեծքեքող արուեստին միջեւ՝ անոնցը կը ներկայացնէ հաւաքարակչութիւնը հանդարա ու քեզմնաւոր Ուժին, ընկանորդին զեղեցիկ ու վեճ՝ ինչպէս արեւը, կնոջ մարմին մը կամ ծաղկազարդ ծառ մը:

Ցոյնական գործերու վերաբացրութիւններուն հետ պիտի հրատարակենք թարգմանութիւնը այն մէկ քանի հոյակապ է չէրուուն որոնց մէջ իրրոլիթ թէն փորձան է դիտակապնօրէն բացարարել հելլէն արուեստին կազմակերպութիւն ու զարգացումին պատճառները, Գեղեցկապիտական ժննադատութեան մէջ պատճառաւորական մէթուր կիրարիկով, թէն ու եւ է զործ ամիսաւափերի եւ բնակին արտագրոյթը կը համարէր ցեղին, միջավայրին ու ժամանակին երիշակ ազգեցութեան: «Անդիւ ական դրական ստեղծագործութեան» ինչպէս եւ Ալրուեստի փիլիսոփայութեան» մէջ, բացատրելու համար Շէքսափիլի մը կամ թէնսիսին մը գործը կամ յունական արձանագործութիւնը եւ կամ իտալական նկարչութիւնը, թէն մանրամասնորէն կը քննէ ուրոյն բնուրոշութիւնները ցեղին, երկրին ու ժամանակին որոնց մէջ երեւեցած են այդ գործերը, եւ կը նկրսի մաթեմաթիքական ծզդութեամը մը ա-

ապացուցանել թէ՝ տրուած ըլլալով շրջակայի
ազգեցու թիւնները, ծէքսիիր մը, Փեղիաս մը
կամ Ռաֆայէլ մը ուրիշ բան չէին կրնար ար-
տագրել բայց, եթէ ինչ որ արտադրած են:
թէնի այս սիստէմը, որ ճիշդ է իր ընդհան-
րութեանը
մէջ պա.
կամ մը ու-
նի զոր Հեն-
որդէն և
ուրի քննա
զատներ ի
զեր հանած
են յաճախ,
այն է որ
թէն զործի
մը ձնուցիչ
ասրդերուն
մէջ բնաւ
հաշուի չէ
զրած ար-
տադրող ան-
ձին ան-
հատական
խռոնուած-
քը, իր սիս-
տէմովը,
անկարելի
է բացառ-
ութիւ ժամա-
նակակից ա-
րուեստին
արտադրու-
թիւններէն
շատեց .
ապագրու-
թեան զի-
տը, հազոր-
դակցու .
թեանց դի-
րացումը .
այլ եւ այլ
ցեղերու ի-
րարու. հետ
ամենօրեայ
փուլն ու

բարսում մէջ Անձնագիր պայմաններ ստեղծած ած են որոնց մէջ գեղջկափառական արտադրութիւնը կ'ըլլայ արդիւնք մը շատ աւելի բազմաթիւ ու բարի ազգեցութեանց ։ գրութիւնը մի միտութիւն մը, ամբողջութիւն մը ձեւացնող պիտառ ու մը արտազրողին անձնական ինառնուածքն է, այսպէս, կահար Բօ չի կրնար բացատրութիւ ամերիկան միջամայրովն ու ցեղակը միայն, որոնց կը հակառ ընդհանուր

յատիկարան) ցարերելու :
յուս սկսա արուեստին մէջ մահաւանդ , զբթէ միշտ՝ ամբողջ ագին է որ ինքպիսի կ'արտա-
յայտէ արձանակործութեան ինչպէս ողբերգու-
թեան , ճարտարապետութեան ինչպէս ճար-
տասանութեան մէջ . արուեստափէափին անձը
հաւաքական խօսալը քիչ մը աւելի կամ քիչ
մը հուազ հզօր ու կատարեալ կերպով թար-
մանելուն մէջ կը յայտնուի . այսն մէկ գո-
ղափարի : ամէն մէկ յդացումի համար , ազգը

ձեւ մը , կաղապար մը երեւակայած է , եւ հարիստառը յունական դործիր կը զանձնիք այսօր՝ տարբեր ժամանակի եւ տարբեր հեղինակներու՝ որոնք : առ քիչ զանազանութիւններով , հիմնական լրացումին մէջ գրեթէ բացարձակ նայնութեամբ , եւ երբեմն ամրագութեանը մէջ կէտ առ կէտ նմանութեամբ , կը վերարտադրեն այսինչ աստուածին , այսինչ հերոսին , այսինչ տաճարին , այսինչ տեսարանին պատկերցումը :

Այս հասուածը որուն թարդմանութիւնը կը հատարակներ այս անգամ վերջին մասն է «Արուեստին փիլիսոփայութեան» երրորդ մասին Բ . գլխուն , որու մէջ թէն կը բա-

ցատրէ ժամանակաշրջանին ազգեցութիւնը յոյն արձանագործութեան վրայ . Ամեկից առջի գլխուն մէջ թէն ցոյց տուած է Եղիշին ու մումկալ , ճապուկ , հնարամիթ , առողջ ու վճիռ խառնուածքին , եւ երկրին աշխարհազրական , ընակսն , կիմայական ներութեան , յատակութեան ու բարեխառնութեան ներգործութիւնը այդ արուեստին վրայ . իսկ յաջորդ գլխուն մէջ , — որու թարգմանութիւնը պիտի հրատարակինք մեր յառաջիկայ թիւերգ , — թէն մատնանիշ Կ'ընէ Առևնաց հանրային հասաւասութեանց ազգեցութիւնը իրենց արուեստին վրայ :

Ա . Զ

ԿՈՒԻ ԱՄԱՉՈՒՆԵՐՈՒ ԵՒ ՅՈՅՆԵՐՈՒ ՄԻՃԻ (*)

(Հարթաքանդակ)

ՅՈՅՆԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆ

— • • —

Ամէն շրջանի մէջ , մտացածին դործը իրական կենաքին ամփոփումն է եղած : Եթէ նոր ժամանակներու հոգին յննենք , անոր մէջ կը զանձնիք այլայուններ , անկապակցութիւններ : կիւանզութիւններ , եւ՝ կարմիր է ըսկ՝ զգացման ու կարողութեանց ծայրիցիզ անումներ ու բնոց անդրագարձութիւնն է իր արուեստը . — Միջին Դարուն , հոգիկան ու ներքին ժարգուն չափանաց գարգացումը , վասմ ու կաթողին երազին հետապնդումը , ցաւին պաշտամունքը , մարմնէն պժանքը , վերագրագութեան երեւակայութիւնն ու զգայնութիւնը մինչեւ սրբէական տեսիքն ու երկրպագութիւնը կը տանին Մատութ են անմանութեանն ու «Փիտրէթիօն» ներունը . Տանիթինն ու Բարդարգայնը , ասպիտութեան ու տարփամլ արգունիքներու նրացեալ փափկութիւններն ու վիթխարի յիմարութիւնները : Ատոր հետեւանքով՝ նկարչութեան եւ քանդակակործութեան մէջ , ամենը տղեր են կամ գեղեցկութիւնն զորկի , յաճախ անհամարական եւ անկենցան , գրեթէ միշտ վախտ մարած , ծիրած , եւ պաշտումին կամ յափշակիութեան

(*) Այս քլիշէներն առնուած են La Gazette des Beaux-Arts-ի :